

РЕШЕНИЕ

№ 4542

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 13.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора ХРИСТОЗОВА, като разгледа дело номер **6917** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.84, ал.1 от Закона за убежището и бежанците, вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на Т. Д., гражданин на И., със съдебен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. И. А. от САК срещу РЕШЕНИЕ № УП-123 от 29.07.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и административно производствените правила. Твърди се, че по отношение на него са налице новонастъпили обстоятелства, изразяващи се в посочване на истинското име на чужденеца Р. П.. Поддържа наличие на основателен страх и безпокойство от упражняване на физическо насилие спрямо него от страна на трафикантите на хора. Поддържа, че в оспорения акт не са изяснени всички факти по неговия случай. Жалбоподателят претендира съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УП-123 от 29.07.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, алтернативно да го обяви за нищожно и да върне преписката със задължителни указания за допускане на молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – Интервюиращ орган при ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ

при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ оспорва жалбата, като по същество моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли, като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че Т. Д. е гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], щат К., И., народност - кералит, вероизповедание –православен християнин, неженен. Производството пред Държавната агенция за бежанците при МС е открито с втора поред молба вх.№ УП-3946/27.04.2011 г., в която жалбоподателят е посочил, че подава нова молба за закрила и ще се опита да представи нови доказателства по неговия случай. В молбата се е посочил като Т. Д.. С молба от 03.06.11 г. от името на Т. Д. чужденецът е посочил, че прекратява молбата си за бежански статут. С молба вх.№ УП 3046/07.06.2011 г. от името на Р. П. е посочил, че подава молба за закрила и че е направил грешка като се е регистрирал вече под името Т. Д.. Молбата на чужденеца е регистрирана с вх.№ 960/26.07.2011 г. и с него е проведено интервю рег. № УП 3946 от 27.07.2011 г. В интервюто чужденецът е заявил, че не е подготвен да представи нови доказателства. Обяснил е, че хората, които го докарали в Б., го принудили да си смени името, но после разбрал, че това не е добре за него и решил да каже истинското си име. Надявал се с новата самоличност да легализира престоя си в Б..

Постановено е оспореното решение на интервюиращ орган при ДАБ № УП-132/29.07.2011 г., с което на осн. чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал.1, т. 5 ЗУБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, като не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. Органът се позовава на справка вх.№ 409/03.02.2010 г. на Дирекция „Международна дейност” в ДАБ. Посочено е, че твърденията на чужденеца за истинското му име не се подкрепят с доказателства и промяната на името не е нововъзникнал факт относно лицето или държавата му на произход.

Видно от решение № 1434/27.11.2009 г. на решаващ орган при ДАБ за образуване на производство за предоставяне на статут в Р. Б. на основание чл.67в, т.1 ЗУБ и чл.13 от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета жалбоподателят се е представил с имена Т. Д., като в решението е посочено, че не представя документи, удостоверяващи самоличността му.

За първи път жалбоподателят е подал молба за статут в ДАБ на 11.11.2009 г., като в хода на проведеното интервю рег. № УП-3946/07.01.2010 г. е заявил, че е напуснал И. легално от летище Д. до летище И., Турция. Хората, които го чакали в И., му взели паспорта и го докарали нелегални, скрит в багажник на кола, в Б.. Като причина за напускане на И. посочва, че от 18-годишен работи в ортодоксална християнска църква, където събирал средства за бедните хора, разяснявал на хората религията и организирил срещи в църквата. В И. обаче християните били малко, около 80 % от хората изповядвали хиндуизъм и не харесвали дейността на християните. Още от 1998 г. хиндуистите го предупредили на

няколко пъти да си смени религията и да прекрати дейността си. Започнали да го заплашват от организацията вишу Х. П., че ако продължава дейността си, ще му отрежат ръката или убият. Няколкото пъти го били през 2004 г., заради което се преместил в Б. през 2005 г. решил да напусне страната, защото тези хора били способни да го убият. През 2007 г. подпалили дома му, заради което има изгаряния по тялото си.

Постановено е решение № 125 от 11.03.2010 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 12774/01.11.2010 г. по адм.д.№ 3925/2010 г. на ВАС, III отделение, влязло в сила на 09.03.2011 г., е отхвърлена жалбата на чужденеца срещу решение № 125 от 11.03.2010 г.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 01.08.2011 г., а жалбата срещу него е подадена направо до съда на 02.08.2011 г. - в преклузивния срок по чл.84 ал.1 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл.84, ал.1 ЗУБ индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Ускореното производство е образувано на основание чл.68, ал.1, т.3 ЗУБ - с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Административният орган е сезиран с "последваща молба" по смисъла на пар.1 т.6 от ДР на ЗУБ - молба за предоставяне на статут в Р. Б., която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Р. Б. е приключило с влязло в сила решение.

Оспореното решение е издадено от интервюиращ орган, определен съобразно чл.5, ал.1, т.4 от Устройственият правилник на ДАБ при МС от председателя на Агенцията видно от заповед № 80/11.03.2010 г., с която К. Й. И. е определен за интервюиращ орган, който проверява ускорено производство. Т.е. решението е издадено от компетентен орган. Същото е мотивирано съобразно чл.59, ал.2 АПК, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения - след регистрирането на молбата на чужденеца, с него е проведено интервю съобразно чл.63а, ал.1 и ал.3 ЗУБ в присъствието на преводач, като оспореното решение е постановено в три дневния срок по чл.70, ал.1 ЗУБ. Изискано е писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност" съобразно чл.58, ал.7 ЗУБ. С писмо рег. № Т-3560/29.07.2011 г. директорът на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС е изразил становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца в Р. Б..

При постановяване на атакуваното решение административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ - молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от

съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Съдът, в решаващия си състав, приема, че правилно в оспореното решение обстоятелството относно промененото име, с което се представя чужденецът, не е възприето като „ново обстоятелство” по смисъла на чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ. От една страна чужденецът не е представил никакви писмени доказателства за тези си твърдения, въпреки подаването на молбата рег. № УП-3946 от 27.04.2011 г. със заявено намерение да представи нови доказателства по случая си. От друга страна самите твърдения на чужденеца за промяна в името му са неубедителни. В молбата си от 07.06.2011 г. е посочил, че се касае за „грешка”. В проведеното интервю рег. № УП-3946 от 27.07.11 г. е посочил, че е заблуден от трафикантите да се представи с фалшива самоличност, които го били „принудили”. Промененото име не е посочено в първоначалната молба, с която е сезирал ДАБ за настоящето производство (второ поред) от 27.04.2011 г. На следващо място, дори да се приеме, че Р. П. е действителното име на чужденеца, това обстоятелство, само по себе си, без излагане на нови, убедителни данни за бежанската история на лицето, не е достатъчно, за да обоснове промяна от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход. Такива данни чужденецът не е посочил в проведеното интервю рег. № УП-3946/27.07.2011 г. В него чужденецът единствено е посочил, че желае да легализира престоя си в Б. под нова самоличност. При наличие на предходно решение № 125 от 11.03.2010 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, законосъобразността на което решение е проверена със съдебно решение № 12774/01.11.2010 г. по адм.д.№ 3925/2010 г. на ВАС, III отделение, както и при липса на посочени от чужденеца нови обстоятелства от съществено значение за случая му, съдът приема, че с оспореното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон

По изложените съображения, като е отказал предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ и е обсъдил по чл. 35 АПК релевантните за това факти, административният орган е постановил законосъобразно решение и не е допуснал нарушения на административнопроизводствените правила. Предвид изложеното, СЪДЪТ приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С., I ОТДЕЛЕНИЕ, 2 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д., гражданин на И., със съдебен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. И. А. от САК срещу РЕШЕНИЕ № УП-123 от 29.07.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

